

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce **xx. A.F., xx**, bytem xx, P4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezů č.642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OD 835/11-3/67.1/11199/St ze dne 17. srpna 2011,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 835/11-3/67.1/11199/St ze dne 17. srpna 2011 se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Výše označeným rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 17.8.2011 bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec čj. MML 216872/08/3332/OD/SSK ze dne 21.6.2011. Tímto rozhodnutím nebyla povolena obnova řízení v přestupkové věci, ukončené rozhodnutím naposled zmíněného správního orgánu pod čj. MML 216872/08/3332/OD/SSK ze dne 15.4.2009. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se žalovaný zabývá odvolacími důvody. Námitky týkající se otázky diplomatické imunity odmítá, stejně jako poukaz na nerespektování procesních ustanovení, vč., otázky jednání v nepřítomnosti obviněného z přestupku, ale i výtku ohledně absence spisového přehledu a číslování listů spisu. Navíc sám odvolatel se s podklady seznámil dne 6.11.2009, od té doby žádné nové skutečnosti odvolatel neuplatnil. Skutečnosti, kterými argumentuje odvolatel, nejsou novými skutečnostmi. Navíc je uplatňuje opožděně po uplynutí tří měsíců.

Žalobce **xx. A.F.,xx** ve své včas podané žalobě navrhuje napadené rozhodnutí ze dne 17.8.2011 zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení z důvodu § 76 odst. 1, písm. b) z.č. 150/2002 Sb. a současně uložit žalovanému povinnost zaplatit náklady řízení v částce 3.000,-Kč. Žalobní námitky lze soustředit do následujících okruhů. Žalovaný se nevypořádal řádně se všemi odvolacími důvody, reaguje, byť nepřiléhavě jen na ty, na které nachází odpověď. Nesprávně reaguje na zjevné nesprávnosti uvedené např. v rozhodnutí z 15.4.2009 ohledně manipulačního poplatku. Když reaguje na řadu

důkazů, pak nelze tento odkaz přezkoumat s ohledem na způsob vedení spisu. Vytýká i skutečnost, že ve správním spise není omluva z jednání z 4.2.2009, ač je doloženo, že ji zaslal. Stejnopis této omluvy je přílohou žaloby. Samostatnou kapitolu věnuje otázce „diplomatické imunity“ a tvrzením žalovaného, která jsou v rozporu s realitou. I citace dopisu primátorovi je porušením správního řádu, neboť důkaz touto listinou proveden nebyl. Dehonestující sdělení ministerstva je již předmětem řízení. V další části poukazuje na okolnosti, ve kterých spatřuje porušení jeho práv na obhajobu. Z jednání se omluvil dopisem z 4.2.2009, není logické, že by se omluva vztahovala na jednání nařízené na den 4.2.2009, když navíc nebyla zachována pětidenní lhůta k přípravě. Ačkoli zmíněná omluva se vztahovala na jednání z 7.4.2009, přesto bylo jednání provedeno v jeho nepřítomnosti. Jedná se přitom o takové procesní vady, které vedly k nesprávnému zjištění skutkového stavu. Žalovaný ale nápravu nezjednal. Žalobce proto ani nevěděl, v čem má jeho skutek spočívat. Z povahy věci totiž vyplývá, že pokud není řádně účastník vyrozuměn o zahájení řízení, tak řízení ani zahájeno není a je-li prvním úkonem ve věci až doručení rozhodnutí, pak se jedná o vážné porušení procesních práv účastníka. Přitom úřady nejednaly v časové nouzi. Zdůrazňuje, v reakci na tvrzení žalovaného, že neměl možnost důkazní návrhy uplatnit, a jak již uvádí, žádné řízení se ani nekonalo. Důvody, vedoucí k odmítnutí čestných prohlášení xx. R. a xx. R. jsou v rozporu se zákonem. Ve věci byla popřena rovnost stran, právo na spravedlivý proces. Žalobce nemohl své návrhy uplatnit a rozhodnutí ve věci bylo vydáno i na základě důkazů, které se ukázaly nepravdivými (poplatek za odtah vozidla, uplatnění diplomatických výsad). Tou jsou důvody, se kterými zákon spojuje prolomení překážky věci rozhodnuté. Napadené rozhodnutí je nepřesvědčivé a jeho odůvodnění i neúplné. Obdobně argumentuje žalobce i v replice na vyjádření žalovaného.

Žalovaný krajský úřad ve svém vyjádření k podané žalobě navrhuje žalobu zamítnout, a to z následujících důvodů. V reakci na jednotlivé žalobní námitky uvádí. Otázka zaplacení či nezaplacení poplatku za odtah není pro posouzení věci podstatná, a to ani z pohledu výše stanovené pokuty. Prvá omluva z jednání den 4.2.2009 byla přijata, jednání bylo nařízeno na 7.4.2009, bylo též v souladu se zákonem doručováno a na toto jednání se žalobce nedostavil. Žalobce požádal o obnovu řízení dne 24.11.2010, ač již dne 6.11.2009 nahlédl do spisu. Žádost byla podána po uplynutí zákonné tříměsíční lhůty. Protože se ve svém prvním podání žalobce označoval jako osoba požívající diplomatických výsad, byla tato okolnost řádně prověřována. Ohledně dalších žalobních námitek odkazuje žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Soud podle § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k následujícímu závěru.

Soud pokládá za nutné nejprve zrekapitulovat důvody, obsažené v žádosti žalobce na obnovu řízení ze dne 23.11.2010, doručené správnímu úřadu dne následujícího.

Ve svém návrhu na povolení obnovy řízení ze dne 23.11.2010, doručeném Krajskému úřadu Libereckého kraje dne 24.11.2010, požaduje žalobce xx. F., xx, aby byla povolena obnova řízení ve věcech, ve kterých byla vydána následující rozhodnutí. Jedná se o rozhodnutí Magistrátu města Liberec čj. MML216872/08/3332/OD/SSK ze dne 15.4.2009 a dále o rozhodnutí téhož orgánu čj. MML216872/08/3332/OD/SSK ze dne 11.12. 2009 a na ně navazující rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 143/10-2/67.1/10032/NL ze dne 14.3.2010. Poté, co žadatel xx. F. popisuje ve stručnosti průběh řízení, o důvodech, ve kterých spatřuje důvody povolení obnovy řízení, uvádí následující.

Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že auto řídil on, ač k takovému skutkovému závěru neměl žádné podklady. Skutečnost, že auto řídila pí. Xx. R. a zaparkování auta byl přítomen i xx. J.R. – držitel průkazu ZTP, jsou důvody pro povolení obnovy řízení. Ty existovaly v době rozhodování ve věci, ale on je nemohl uplatnit, jak má na mysli ust. § 100 odst. 1) SŘ. Dále poukázal na to, že ač řádně omluven, bylo mu upřeno navrácení v předešlý stav. Správní orgán uvedl, že nezaplatil poplatek ve výši 1.700,-Kč za odtah, ač to není pravda a pravdivým není ani údaj o tom, že se neoprávněně prokazoval diplomatickým pasem. Nikdy netvrdil, že je osobou požívající diplomatických výsad. Vedle již zmíněných osob může podat svědectví i jeho matka pí. M.Č.. Ve světle těchto důkazů je zřejmé, že původní důkazy jsou nepravdivé. V příloze zaslal čestné prohlášení xx. B.R. a fotokopii průkazu ZTP xx. J.R.

O předmětném návrhu bylo rozhodnuto, když původní rozhodnutí Magistrátu města Liberec ze dne 15.1.2011 bylo zrušeno v řízení o odvolání, že obnova řízení se nepovoluje a toto zamítavé rozhodnutí ze dne 14.6.2011 bylo potvrzeno žalobou napadeným rozhodnutím krajského úřadu ze 17.8.2011.

Soud pokládá za nutné připomenout důvody, pro které správní orgán pravomocně ukončené řízení obnoví.

Podle § 100 odst. 1) – věta první SŘ je předmětem řízení o obnovu řízení **jen** rozhodnutí **ve věci**, tj. takové rozhodnutí, kterým se zakládají, mění nebo ruší práva a povinnosti konkrétní osoby (§ 9 SŘ). Byť žalobce ve svém návrhu ze dne 23.11.2010 hovoří i o rozhodnutích, kterým bylo rozhodováno o navrácení v předešlý stav podle § 41 SŘ, taková procesní rozhodnutí (která nejsou rozhodnutími podle § 9 SŘ), by mohla být za daného stavu napadena jen v řízení podle § 94 a násl. SŘ (přezkumu podléhají „jakákoli“ pravomocná rozhodnutí, ne jen ta, kterým bylo rozhodnuto „ve věci“), avšak nikoli v řízení podle § 100 SŘ. Žalovaný tudíž správně ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí cituje jen rozhodnutí magistrátu ze dne 15.4.2009. Je jen vadou, nikoli ale podstatnou, že takový odkaz napadené rozhodnutí neobsahuje.

Podle téhož ustanovení (§ 100 SŘ) správní orgán na žádost účastníka pravomocně ukončeného řízení obnoví, jestliže (písm. a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo (písm. b) bylo zrušeno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Podle § 100 odst. 2) SŘ se žádost podává u správního orgánu, který o věci rozhodoval do tří měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl (subjektivní lhůta), nejpozději však do tří let ode dne právní moci rozhodnutí (objektivní lhůta). Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.

Soud veden zmíněnými zákonnými hledisky a s přihlédnutím k obsahu správního spisu, dospěl k následujícím závěrům.

Obnova řízení, jak je upravena z.č. 500/2004 Sb., správního řádu (SŘ), je určena k nápravě skutkových nesprávností. K nápravě vad právních či procesních (např. i odnětí

možnosti se zúčastnit jednání) je určen postup podle § 94 a násl. téhož zákona, když nelze opomenout ani možnost postupu podle z.č. 150/2002 Sb. S tím souvisí připomenutí, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, řešícím jen vady skutkové, a nelze ji pokládat jen za další řádný opravný prostředek, jak z mnohých tvrzení i v podané žalobě vyplývá.

Žalobce argumentuje nezbytností provést důkaz svědectvím dalších osob, a to xx.R. a xx. R. s cílem prokázat, že auto neřídil on a ani jej nezaparkoval, a proto se nemohl přestupku dopustit. V dané věci je nyní již otázkou nepodstatnou, zda a do jaké míry i z pohledu dalších (provedených) důkazů by tato svědectví přinesla zásadní zvrat ve skutkových zjištěních, a to s přihlédnutím k následujícímu. Vyplývá totiž i z dopisu xx. F., xx adresovanému primátorovi Statutárního města Liberec xx. K. (doručen dne 19.11.2008), obsahujícímu stížnost na postup městské policie, že xx. F., xx: a) že auto řídil on, což v daném dopise výslovně uvedl a b) a že xx. R. i jeho matka M. Č. byly jen přítomny. Zmíněné podání od počátku bylo a je součástí správního spisu (vč. dokladů o prověřování postupu městské policie) a toto stanovisko žalobce k věci měl k dispozici i správní orgán, který ve věci přestupku rozhodoval a mohl z jeho díkce vyčíst, jakým směrem lze dokazování eventuálně vést. Že uvedené osoby správní orgán nevyslechl, za to lze vděčit zjevně jen tomu, že žalobce sám sebe a to jednoznačně jako řidiče označil. Podstatným pro posouzení věci ale je, že **se nejedná o novou dříve neznámou skutečnost, kterou nemohl účastník v původním řízení uplatnit.** Obdobně to platí i ohledně xx. R. Bylo výhradně věcí žalobce a v jeho možnostech, aby i jméno tohoto svědka již v daném dopise uvedl a pokud tak neučinil, tak nikoli proto, že takovou možnost neměl, neboť jinak čile i později a před vydáním rozhodnutí z 15.4.2009 s magistrátem korespondoval. Proto se ani v případě xx. R. nejedná o nový důkaz, který nemohl v původním řízení žalobce uplatnit. Žalobce korespondoval se správním úřadem (magistrátem) za stavu, kdy mu bylo známo vedení řízení o jeho přestupku (iz i jeho omluva z 4.2.2009). Poukázal-li na dopis primátorovi žalovaný, pak není rozhodné, zda jím byl proveden důkaz dne 7.4.2009, či nikoli.

Tuto pasáž lze proto uzavřít tím, že a) žalobce věděl o důkazech, kterými operoval v řízení o žádosti na obnovu řízení, a to již v době před zahájením přestupkového řízení a také je zmiňoval (resp. mohl je zmínit v případě xx. R.), a b) mu žádný procesně relevantní důvod nebránil v jejich řádném uplatnění.

Následující závěry sice nejsou pro posouzení věci podstatné, ale soud pokládá za nutné je zmínit.

Řízení o přestupku bylo v souladu se zákonem zahájeno, byl i řádně předvolán k jednání na den 7.4.2009, a to v souladu s ust. § 24 SŘ., a žalobce se mýlí, tvrdí-li opak. Omluvu xx. F., xx z 28.1.2009, zjevně reagující na předvolání k podání vysvětlení na den 4.2.2009 (nejedná se o zahájení přestupkového řízení ani o předvolání obviněného z přestupku k ústnímu jednání), nelze pokládat za řádnou omluvu ve smyslu § 74 odst. 1) z.č.200/1990 Sb. z jednání dne 7.4.2009. Je ale chybou správního orgánu, že vedl s xx. F. xx jakousi v podstatě nic neřešící korespondenci, ačkoli měl pravdivost takových úkonů (omluvy) bez odkladů ověřovat u jeho zaměstnavatele. Signálem pro nezbytnost takového postupu bylo již jeho tvrzení o tom, že „pracuje jako diplomat“, aniž to jakkoli doložil, a to již z pohledu § 9 z.č.200/1990 Sb. , a především obsah sdělení xx. Ch.ze dne 12.3.2009. Jak je ale již výše zdůrazněno, procesní otázkou (případnými procesními vadami, pokud neměly vliv na možnost uplatnění nových důkazů) se soud nemohl zabývat z pohledu zákonných podmínek ust. § 100 SŘ.

Obnova řízení nebyla povolena, a proto nelze zásadně „nové“ důkazy hodnotit. Soud ale musí poukázat na následující. Žalobce je právník a zná význam řečeného. Zcela postrádá logiky zásadní změna v líčení podstatných skutkových okolností v dopise primátorovi a v žádosti o obnovu řízení. Žalobce nevysvětlil, proč najednou dospěl k závěru, že je vše jinak, tedy proč v dopise primátorovi neuvedl pravdu a předkládá ji až nyní.

Z pohledů závěrů výše rozvedených, nepokládá soud za nutné se zabývat otázkou, zda byly zachovány lhůty podle § 100 odst. 2) SŘ.

Další žalobcovy úvahy a námitky, hovořící o zaplacení (či nezaplacení) poplatku za odtah vozidla., týkající se „diplomatické imunity“ (když sám tvrdí, že této imunity nepožívá, v již zmíněném podání primátorovi uvedl: „pracuji jako diplomat“) a různě emocionálně zabarvené i dehonestující úvahy na adresu pracovníků úřadu jsou zcela irelevantní a soud se jimi blíže nezabýval. Jedná se totiž jen o různé druhy výtek, zjevně nesouvisející se zákonnými důvody postupu podle § 100 SŘ. O tom, že otázce žalobcových obhajovacích práv v řízení o obnově řízení byla věnována pozornost, svědčí rozhodnutí žalovaného čj. OD 305/11-2/67.1/11066/NL ze dne 14.4.2011. Soud také nezjistil, že by v řízení o žádosti o obnovu řízení došlo v postupu žalovaného k takovým vadám, které by mohly reálně zapříčinit nesprávné rozhodnutí o meritu věci (§ 76 odst. 1, písm. c s.ř.s.).

Žalobce neprokázal odůvodněnost svých žalobních tvrzení z pohledu zákonných důvodů § 100 SŘ, a proto soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobce požadoval zaplatit částku 3.000,-Kč jako náklady řízení. Neměl ale ve věci úspěch, a proto soud rozhodl podle § 60 odst. 1) s.ř.s. i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 26. dubna 2012

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
samosoudce